

KILTAVIESTI

1 / 2013

Kuva: K.E. Koskivuori

**PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY:N
JÄSENLEHTI**

TAMMIKUU - MAALISKUU

PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA

KILTAVIESTI

1 / 2013

22.3.2013

TOIMITUSKUNTA

PEKKA SALORANTA
JARMO KORHONEN
MARIKA PORRAS
RAIMO BERKAN
KARI KERSTINEN

KANSIKUVA

PALKITTUJA KILLAN JÄSENIÄ 7.2.2013

Hallitus pidättää oikeuden mahdollisiin
ohjelmamuutoksiin.
Niistä ilmoitetaan, mikäli se on mahdollista.

Juhlan jälkeen

Viime vuoden marraskuussa pidetyssä perinnekillan syyskokouksessa killan hallitukseen valittiin kaksi uutta jäsentä.. Tehtävänsä hallituksessa olivat jättäneet Roy Cairenius ja Ros-Mari Ljungberg. Heidän tilalleen valittiin hallitukseen Jarmo Korhonen ja Pekka Saloranta. Kiitän lämpimästi killan kunniajäsentä Roy Caireniusta hänen pitkäaikaisesta työstään hallituksen jäsenenä ja yhteyden pitäjänä veteraaniyhdistyksiin. Ros-Marille kiitos hänelle annettujen tehtävien uskollisesta hoidosta.

Hallituksen jäsenten vaihtuminen heijastuu myös Kiltaviestin toimituskunnan jäsenistöön. Olemme olleet lähes parin vuoden ajan eräänlaisessa poikkeustilassa. Puheenjohtaja on toiminut myös lehtemme päätoimittajana oman toimensa ohella. Nyt lehti saa itsenäisemmän asemansa takaisin ja voi uudistua tuoreiden voimien ohjauksessa.

Hallituksen uusi jäsen Pekka Saloranta on ystävällisesti ottanut vastaan Kiltaviestin vastaavan toimittajan tehtävät. Hän on saanut avukseen toimituskuntaan ystävänsä Jarmo Korhosen. Heillä molemmilla on laaja kokemus kirjallisuuden alalta, joten jätän mieluusti lehtemme tulevaisuuden heidän asiantunteville harteilleen. Heillä on aina tukenaan uuttera ja pystyvä Marika.

Edellisen hallituksen viimeinen syyskausi oli kiireisen toiminnan ajanjakso. Sen kuluessa valmisteltiin killan 20-vuotisjulkaisu ja suunniteltiin juhlatilaisuus killan kaksikymmenvuotisen toiminnan juhlistamiseksi. Tilaisuus onnistui. Siitä voimme kaikki olla iloisia.

Olemme juhlaamme valmisteltaessa tarkastelleet mennyttä aikaa. Nyt on tilaisuus ja otollinen hetki tarkastella myös tulevaisuuttamme. Tulevaisuuden puitteet muodostuvat elämän lainalaisuudesta. Ne on hyväksyttävä tulevan toimintamme pohjaksi. Meitä, jotka toimimme sotilaspoikina ja pikkulottina sotiemme aikana, on enää vähän jäljellä ja voimamme uupuvat vähitellen vääjäämättömästi.

Meillä ei ole muita mahdollisuuksia kuin turvautua meitä nuorempiin sukupolviin. Mitä muuta voisimme tehdä kuin mitä olemme jo tehneet luodaksemme heihin läheisen yhteyden? Se on harkitsemisen arvoinen asia.

Erittäin suurena hankaluutena toivomassamme perinteen siirrossa on se, että kaksi sukupolvea ei kuullut eikä voinut lukea meistä nuoruutensa aikana. Se aika oli kohdaltamme vaikenemisen ja myös unohduksen aikaa. Meidän olisi löydettävä ”viisastenkivi” ongelmamme ratkaisemiseksi. Etsitään sitä yhdessä. Kun olemme sen löytäneet, tehdään yhdessä myös päätös siitä, mihin pyrimme ja miten.

Menneisyyden ja tulevaisuuden välissä on kuitenkin nykyisyys. Arjen ohjelmamme on ollut sekä viihtyisä että innostava. Tämä toimintamme jatkuu muuttumattomana niin kauan kuin jaksamme olla mukana ja toimielias kiltamestarimme jaksaa luoda meille entisenkaltaista, korkeatasoista ohjelmaa.

Olli Sorvettula

KILLAN SUURI JUHLA

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekilta vietti 20-vuotisjuhlaansa perinteisin meinoin 7.2.2013 Mikael Agricolan kirkon kryptassa. Tuttu sali oli saatettu juhlakuntoon jo edellisenä iltana ahkerien talkoolaisten voimin. Sotilaskotisasiarien kattamat noutopöydät kertoivat mieluisien vieraiden olevan tulossa. Killan hallitus sekä airuet ja muu talkooväki olivat tummissa puvuissaan ja kuniamerkeissään valmiina vastaanottamaan vieraita. Ennen varsinaisen juhlan alkua oli varattu pari tuntia tervehdyksen vastaanottamiseen. Onnitteluja esittivät Helsingin seudun sotaveteraanipiiri ry, Espoon Sotaveteraanit ry, Helsingin Rauhanturvaajat ry, Vapaussodan Helsingin seudun perinneyhdistys ry, Suomen Lottaperinneliitto ry, Helsingin Suojeluskuntapiirin Perinnekilta ry, ruotsinkielinen veljeskiltamme, Helsingin Sotilaskotiyhdistys, Varsinais-Suomen Sotilaspoikien Perinnekilta ry ja Pohjoiskymen Sotilaspoikien Perinnekilta ry. Puolustusvoimat, Helsingin kaupunki, Sotilaspoikien perinneliitto ja Helsingin seudun Sotaveteraanipiiri esittivät tervehdyksensä varsinaisessa juhlassa.

Juhlan alkaessa kutsuvieraat ja muu juhlaväki oli asettunut pitkiin pöytiin. Varusmiessoittokunnan puhallinyhtyeen soittama Fredrik Paciuksen Sotilaspoika saatoi ryhdikkään lippu-partion kantamat Suomen ja killan liput paikoilleen. Puheenjohtajamme Olli Sorvettula toivotti vieraat tervetulleiksi. Hänen puheensa on luettavissa seuraavilta sivuilta.

Viralliset tervehdykset aloitti puolustusvoimien edustajana Helsingin varuskunnan komendantti, majuri Marko Maaluoto. Hän toi esiin puolustusvoimien ja vapaaehtoista maanpuolustusta edustavien tahojen yhteistyöstä sekä menneinä vuosikymmeninä että nykyisen organisaatiomuutoksen myllerryksessä.

Helsingin kaupungin tervehdyksen toi apulaiskaupunginjohtaja Laura Räty, joka puheessaan vielä palasi elokuussa 2011 tapahtuneeseen Taivaskallion sotilaspoikapaaden juhlalliseen paljastustilaisuuteen. Hän oli silloin aivan tuore apulaiskaupunginjohtaja, ja kyseinen tilaisuus oli hänen ensimmäisiä virallisia edustustehtäviään. Silloinen juhla oli avannut aivan uusia näkökulmia sodanaikaiseen Helsingin historiaan ja erityisesti nuorten vastuulliseen toimintaan kotirintamalla. Hän esitti myös suuren kiitoksen siitä, että sotilaspoikien perinnekilta lukiolaisille suunnatuilla esitelmätilaisuuksilla tuo nykynuorisolle tietoa siitä, miten sotilaspojat ja pikkulotat kouluikäisinä olivat ensin vapaaehtoisesti kouluttautuneet hyödyllisiin tehtäviin ja myöhemmin kriisin aikana kantaneet vastuuta omasta maastaan.

Sotilaspoikien Perinneliiton tervehdyksen toi liiton puheenjohtaja Atte Kaskari, jonka puhe myös löytyy tästä lehdestä. Helsingin seudun Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Erkki Merikallio toi tervehdyksessään esiin viestin vaihdon sotaveteraaneilta sotilaspojille, ketju ei katkea. Yhteistyö kiltamme ja sotaveteraanien välillä on ollut kiinteä osa killan perinnetoimintaa.

Kaaderilaulajat on kadettiupseerien muodostama kuoro, jonka ohjelmiston runkona on sotilasmusiikki kautta aikojen sekä Suomeen ja suomalaisuuteen liittyvät laulut. Kuoron johtajan, everstiluutnantti Matti Orlamon johdolla kuoro esitti Heino Kasken Suomenmaan, Nic. von Weymarnin Maanpuolustajat sekä tutun Sillanpään marssilaulun, jonka säveltäjä on Aimo Mustonen. Varsinkin viimeinen laulu – aplodeista päätellen - tuntui olevan yleisölle tuttu ja rakas.

Juhlapuheen piti amiraali Jan Klenberg. Puhe on kokonaisuudessaan luettavissa tässä lehdessä. Entinen puolustusvoimain komentaja on edelleen hyvin perillä maamme puolustukseen liittyvistä asioista. Sitten hänen komentajakautensa maailma on muuttunut ja muutoksen puolustuksellemme asettamat odotukset ja vaatimukset ovat laajentuneet kansainvälistymisen seurauksena. Perustehtävä, Suomen puolustaminen, on toki ennallaan, mutta keinot ovat rajussa muutoksessa.

Juhlapuheen jälkeen Varusmiessoittokunnan puhaltajat esittivät sovituksia suomalaisista kansanlauluista.

Runsas joukko kiltamme jäseniä on vuosien aikana aktiivisesti toiminut sekä perinneliiton että killan

piirissä vastuuta kantaen ja eri tehtävissä ahertaen. Tämä juhla loi oivan tilaisuuden heidän palkitsemiseensa. Perinneliiton puheenjohtaja ja kiltamme sihteeri jakoivat tunnustukset. Kultaisen ansiomitalin saivat Raimo Berkan ja Veikko Lepistö. Hopeisen ansiomerkin saivat Yngve Helvamo, Heikki Konkola, Ros-Mari Ljungberg, Teuvo Ljungberg, Maija Vaarnavuo ja Matti Vuori, Pronssinen ansiomerkki ojenettiin Hannu Saloniemelle. Lisäksi Olli Sorvettula, Arne Lindholm, Kaarlo Männistö ja Pekka Tuomisto saivat vastaanottaa killan standardin.

Kanttiinin lotat on rakastettu lauluryhmä, joka pukuja ja stemmalaulun äänenväriä myöten tuo mieleen muistoja menneiltä ajoilta. Tällä kerralla he olivat valinneet ohjelmaansa Kalervo Hämäläisen Muistelmia, M. Domnikovskin Taikayön sekä Sam Sihvon ihanan laulun Oi poika Pohjolan. Esitys ansaitsi saamansa lämpimät aplodit.

Kun Varusmiessoittokunta esitti Petri Laaksosen Täällä Pohjantähden alla –laulun taidokkaana puhalinsovituksena, oli juhlaohjelma saanut vielä yhden liikuttavan lisän. Lippujen juhlava poistuminen sekä Maamme päättivät juhlan virallisen osan.

Pekka Tuomisto toimi leppoisana ”juhlamarsalkkana”, jonka juohevat esittelyt ohjasivat juhlan kulkua. Virallisen ohjelman päätyttyä vieraat siirtyivät tarjoilun ääreen. Vihreät sisaret olivat taas kerran valmista neet herkulliset tarjottavat kahvin seuraksi.

KILLAN PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYSPUHE

Kunnioitetut sotiemme veteraanit ja lotat, arvoisat kutsuvieraat, hyvä yleisö!

Viime vuosisadan alkuvuosikymmenillä syntyi kaksi maanpuolustustahtoista yhteisöä, joiden toimintaan kuului organisoitu nuorisotyö. Suojeluskunnissa poikatoiminta oli säädosperusteista ja pikkulottatyö kuului Lotta Svärd –järjestön ohjelmaan. Yhteismäärältään sotilaspojat ja pikkulotat muodostivat 40-luvun alkuvuosina Suomen verrattomasti suurimman nuorisoyhteisön.

Jatkosodan päätyttyä solmitussa Pariisin rauhansopimuksessa, sen toisessa osassa, määrättiin lopetettaviksi kaikki fasisminluontoiset järjestöt Suomessa.

Fasisminluonteisuudella tarkoitettiin neuvostopropagandassa neuvostovastaisuutta. Ulkoisen ja sisäisen painostuksen johdosta myös suojeluskuntajärjestö ja Lotta Svärd –järjestö lakkautettiin rauhansopimukseen viitaten. Näin päättyi sotilaspoikien ja pikkulottien vuosia kestänyt työ.

Sotilaspojat palasivat täysipäiväisiin tehtäviinsä metsissä, pelloilla ja rakennuksilla tai jatkoivat aherrustaan opinahjoissa. Muistot sulkeutuivat unohduksen lippaaseen ja kansa ympärillä vaikenä. Unohdimme nuoruutemme kokemukset lähes tyystin.

Sitten Neuvostoliitto lakkasi olemasta vuoden 1991 lopussa ja yya-sopimus mitätöitiin noottien vaihdolla seuraavana vuonna. Ilmapiiri Suomessa vapautui vähitellen. Unohduksen lipas avautui ja muistot sotilaspoika- ja pikkulotta-ajasta palautuivat elävinä mieleen.

Suomeen syntyykin heti 1990-luvun alkuvuosina useita sotilaspoikien perinnekiltoja, niiden joukossa myös oma kiltamme.

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekilta on itse itselleen asettamiensa tehtävien mukaisesti vaalinut sotilaspoikien ja pikkulottien perinteitä. Kilta on aikaansaanut useita heistä ja heidän toiminnastaan kertovia julkaisuja, kertonut vuosittaisilla lukiolaisten turvakursseilla sadoille lukiolaisille omista tehtävistään sotiemme aikana ja osallistunut pysyvän näyttelyn rakentamiseen. Yhteistyössä ruotsinkielisen veljeskillan kanssa olemme kiinnittäneet entisen suojeluskuntatalon seinään muistotaulun ja pystyttäneet muistopaaden Taivaskalliolle.

Lukuisat sotilaspojat joutuivat rintamapalvelukseen saavutettuaan siihen vaadittavan iän. Monet jäsenistämme kantavatkin rinnassaan tammenleivätunnusta. Siksi on luonnollista, että kiltamme toimii läheisessä yhteistyössä alueen sotaveteraaniyhdistysten kanssa avustaen veteraaneja heidän toiveittensa ja pyyntöjensä mukaisesti.

Hyvä yleisö. Emme halua liiallisesti korostaa työmme merkitystä kotirintamalla kansamme kohtalonvuosien aikana. Olimme silloin pääosin turvassa, kiitos veteraanien. Haluamme piirtää tarianamme kansan muistiin ja muistomerkkeihimme, koska kansakunta, joka ei tunne menneisyyttään, ei voi viitoittaa tietään tulevaisuuteen.

Arvoisa yleisö! Toivotan teidät lämpimästi tervetulleiksi viettämään kanssamme Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekillan 20-vuotisjuhlaa.

SOTILASPOIKIEN PERINNELIITON TERVEHDYS

Liiton puheenjohtaja Atte Kaskari

Rauhansopimukseen liittyen sotilaspoikien toiminta päättyi Suojeluskuntajärjestön lakkauttamisen yhteydessä 1944. Suojeluskuntien poikatoiminta oli alkanut 1928, ja toiminnan päättyessä sotilaspoikia oli kirjautunut 72 300. Syyskuun 17. päivänä 1941 Suojeluskuntain komentaja, kenraaliluutnantti Lauri Malmberg oli antanut päiväkäskyn, jolla suojeluskuntapoikien nimi muuttui sotilaspojiksi. Samalla päätöksellä sotilaspoikiin saattoi vanhempien luvalla liittyä jo kymmenvuotiaana.

Pääosa sotilaspojista on ollut kotirintaman puolisosilaallisissa tai sodanaikaisissa siviileille määrättyissä palvelutehtävissä. Nämä ovat oikeutettuja hakemuksesta saamaan tunnukseksi vuonna 1991 perustetun perinneristin. Risti sai virallisen kunniamerkin aseman puolustusvoimain komentajan, amiraali Jan Klenbergin esittelyssä 29. huhtikuuta 1992. Näitä perinneristejä on myönnetty 13 000 miehelle, jotka 1928–1944 olivat osallistuneet suojeluskuntien tai sotilaspoikien toimintaan. Ristinsaajien tausta on laaja ja mielenkiintoinen. Sen ovat hankkineet niin Lapin pomomies kuin etelän emeritus arkkipiispa, saman konsernin metsuri ja vuorineuvos sekä sotamiehestä kenraaliin. Laskennallisesti luonnollisen poistuman huomioon ottaen tavoittamatta on jäänyt 23 000 miestä.

Sotilaspoikien perinnetoiminta alkoi Tampereella 22 vuotta sitten. Turusta Rovaniemelle on 30 it-senäistä, kiltana toimivaa perinneyhdistystä, joissa henkilöjäseniä on yhteensä 6 000. Jäsenistöstä kaksi prosenttia on naisia ja neljännes on ei-sotilaspoikia. Puolisoiden ja muiden aktiivisten naisten kuten pikkulottien merkitys kiltatoiminnassa on jatkuvasti korostunut. Sotilaspoikien nykyisen keski-ikä arvioidaan olevan

kymmenen vuotta sotiemme veteraaneja alempi eli 80 vuotta. Olemme veteraanien jälkeen viimeinen ryhmä miehiä, jotka ovat osallistuneet viime sotien aikaisiin toimiin. Itsenäisyyspäivän paraatissa Kouvolassa liittomme lippu olikin jo veteraaniryhmässä.

Olemme sisäistäneet pohdinnan toimintamme tulevaisuuden vaatimista ratkaisuksista. Olen keskustellut asiasta myös aikaisempien puolustus- ja opetusministerien kanssa. Tässä vaiheessa voimme olla kiitollisia ja jopa ylpeitä siitä, että poika-aikamme toimintaa on voitu runsaasti tallentaa jälkipolville oikein ilmaistuna ja oikeassa muodossa. Liiton 4 000 kappaleen historioteos vuodelta 2001 on uusintapainoksen osalta valmistumassa 700-sivuisena. Myös kiltojen julkaisut ovat hyvänä apuna kertoessamme jälkipolville oman lapsuutemme poikavuosista. Sotilaspoika-lehti on ilmestynyt neljä kertaa vuodessa 6 500 kappaleen painoksena. Kiltatilaisuuksissa tapaaminen on ollut seniori-ikäisille mieluisa kokemus. Toiminnan piiristä olemme löytäneet jopa uusia ystäviä.

Aikoinaan meihin juurtuivat sanat: Kolme on meille pyhää, Jumala, koti ja isänmaa. Uskon, että nämä arvot ovat monille meistä jääneet pysyviksi.

Perinneliiton puolesta kiitän kiltanne johtoa ja sen esikuntaa sekä kaikkia aktiivisia kiltaveljiä ja sisaria suoritetusta perinnetyöstä. Olette toteuttaneet omaehtoisesti mielekkäitä asioita. Esitän 20 vuotta toimineelle killalle Sotilaspoikien perinneliiton hallituksen ja Sotilaspoika-lehden parhaimmat onnittelet ja kunnioittavan tervehdyksen.

JUHLAPUHE 7.2.2013

AMIRAALI JAN KLENBERG

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, hyvät sotilaspoikaveljet ja pikkulottasisaret. Hyvät naiset ja herrat.

Osoitan aivan aluksi onniteluni ja onnentoivotukseni 20-vuotiaalle perinnekillallemme, Siitä ajasta, jolloin me olimme sotilaspoikia ja pikkulottia, on jo kulunut paljon pitempi aika, noin 70 vuotta. Aika pitkä tovi! Sinä aikana Suomelle ja meille kullekin on ehtinyt tapahtua paljon

Voi olla, ettemme eivätkä muutkaan ikäisemme heti sotien jälkeen oikein ymmärtäneet kaikkia tuon ajan koettelemuksia: Pariisin rauhansopimus, alueluovutukset, siirtolaiset, sotakorvaukset, YYA-sopimus, ns. sotasyllisyysoikeudenkäynnit, asekatkijöiden tuomitsemiset ja kaiken vartijana valvontakomissio hotelli Tornissa.

Iältään vanhimmasta osasta meitä sotilaspoikia ehti tulla sotiemme veteraaneja. Koko kansamme ei rauhan tultua tajunnut, että veteraanit olivat pelastaneet kansakunnan kaksi kertaa, 1939–40 ja 1944. Kuului jopa ajatus, ”mitäs menitte sinne jatkosotaan Hitlerin kanssa Suur-Suomea tekemään”. Aikaa myöten järki kasvoi, ja veteraanit ovat saaneet heille kuuluvan kunnian ja kunnioituksen.

Kaikissa muissakin suhteissa Suomen tilanne alkoi ponnistelujemme tuloksena kääntyä parempaan päin. Ainakin minä olen joskus pysähtynyt ihmettelemään, miten meidän aikuisikäme aikana Suomi on kehittynyt sotien jälkeisestä masennuksesta nykyiseen tilaansa vakaana, yhtenäisenä, kehittyneenä, varakkaana

ja arvostettuna Euroopan unionin jäsenmaana. Meidän ikäpolvemme on ollut osallisena tässä jälleenrakennuksessa ja sen jälkeisessä kehityksessä.

Erityisen suuri myönteinen kehitys tapahtui kylmän sodan päättyessä 1980- ja 1990-luvun vaihteessa. Silloin meidän onneksemme Neuvostoliitto hajosi ja Varsovan liitto murentui palasiksi. Tämän mullistuksen vakiintuessa Suomelle avautui paikka päättää itse omista asioistaan ja asemastaan Euroopassa. Turvallisuutemme saralla tämä merkitsi YYA-sopimuksen ja puolueettomuuden välisten ristiriitaisuuksien päättymistä ja oman loogisen turvallisuuspolitiikan luomista. Puolustusta vaivanneet rauhansopimuksen määräykset voitiin unohtaa.

Suomen liittyminen Euroopan unioniin oli suuri askel. Monien, mm. presidentti Koiviston mielestä kansamme äänestyksessään tekemä päätös, pohjasi paljolti myös maamme turvallisuuteen. Jäsenyys Euroopan unionissa onkin vastaansanomattomalla tavalla yhdistänyt maamme eurooppalaisiin demokraattisiin arvoihin ja oikeaan viiteryhmään. On syytä painottaa, että jäsenyyden myötä Suomi noudattaa Euroopan unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Euroopan unioni on myös ottanut tavoitteekseen jäsenyyteen liittyvän Lissabonin solidaarisuuspäätöksen kautta tukea jäsenvaltioiden turvallisuutta. Onkin selvää, että Euroopan unionin jäsenyys tällä poliittisella tasolla lisää jäsentensä turvallisuutta, mutta omaa sotilaallista puolustusliittoa Euroopan unioni ei tule luomaan.

Tämä johtuu ennen muuta siitä, että Nato on jo käytännössä Euroopan unionin puolustusliitto, jota USA ja Kanada omalla tärkeällä jäsenyydellään tukevat. Meillä ei aina tulla ajatelleeksi, että Euroopan unionin maiden kansalaisista noin 92 prosenttia on Nato-kansalaisia. Jäsenyys on siis itse asiassa Nato-standardi, ja me olemme Ruotsin ja muutaman muun liittoutumattoman maan kanssa poikkeuksia tuosta puolustusstandardista.

Minun kantani on jo toistakymmentä vuotta ollut, että Suomen paikka olisi Natossa. Tärkeimmät perustelut ovat:

- Suomen sijainti täällä Euroopan unionin koillisella rajalla on sellainen, että tarvitsemme lujaa ja nykyaikaista, ennalta uhkia ehkäisevää puolustusta ja
- omilla resursseillamme sellaisen rakentaminen ja ylläpitäminen ei enää pitemmällä tulevaisuudessa näytä mahdolliselta.

On kuitenkin käynyt jo pitkähkön aikaa selväksi, ettei Suomen kansa tule lähiaikoina tekemään päätöstä Natoon liittymisestä. Hyvän kumppanuuden jatkaminen on siten käynyt entistä tärkeämmäksi.

Suomalainen yleinen mielipide näyttää sen sijaan suhtautuvan hyvinkin myönteisesti pohjoismaisen puolustusyhteistyön kehittämiseen. Sitä onkin Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa kehitelty viimeksi kuluneiden 5–6 vuoden aikana. Vuonna 2007 näiden maiden puolustusvoimain komentajat tekivät asiasta laajahkon selvityksen. Seuraavana vuonna ulkoministerit pohtivat myönteisessä hengessä asiaa. Vuonna 2009 perustettiin NORDEFECO-niminen yhteiselin, joka tähtää mittavaan yhteistyöhön. Kuten olemme kaikki havainneet, viime viikkoina on taas syntynyt uutta keskustelua, joka jälleen on yhteistyömyönteistä. NORDEFECO tekee hyödyllistä työtä yhteisten harjoitusten, koulutuksen sekä hankintojen koordinoimalla aloilla.

Jos yhteistyötä halutaan kehittää operatiiviseen toimintaan todellisissa uhka- ja konfliktitilanteissa, se voisi tapahtua vain Suomen ja Ruotsin kesken, jotka ovat Naton ulkopuolella. On painotettava, että sellaisen yhteistyön – tai oikeastaan – liittosuhteen kehittäminen on suuri poliittinen, oikeudellinen, taloudellinen ja moraalinenkin ratkaisu. Varma sitoutuminen siihen, että lähdetään toisen valtion vuoksi vaikka sotaan, on suuri päätös. Mielestäni olisi Suomen ja Pohjolan kannalta onnellista, jos tämä asia voisi edistyä. Toistaiseksi on kuitenkin pakko parhaamme mukaan huolehtia puolustuksestamme omin voimin. (Viittaa kenraaleihin Adolf Ehrnrooth ja Lauri Sutela,)

Usein kysytään, mikä meitä suomalaisia nyt sitten näinä rauhan aikoina uhkaa. Ketä meidän pitää pelätä ja ydinsodassako meidän poikiemme ja tyttöjemme olisi maatumme puolustettava? Oikea vastaus tähän varmaankin on, ettei juuri nyt meitä uhkaa suoranaisesti mikään eikä kukaan eikä ketään pidä osoittaa sormella.

On kuitenkin syytä huomata, että tulevasuutta on tämänkaltaisissa tilanteissa erittäin vaikea ennustaa.. Kukaan ei tunne eikä voi tuntea tulevaisuutta. Eri valtioiden käyttäytymisen politiikka voi muuttua hyvin nopeasti, muutoksella ei ole mitään hidastavaa tekijää.

Tähän verrattuna maan puolustuksen rakentaminen on pitkäjänteistä. Puolustuksen eri järjestelmien rakentaminen tai radikaali muuttaminen kestävät suuruusluokkaa 15–20 vuotta. Arviot on pakko perustaa pitkäjänteisiin geostrategisiin tekijöihin ja eri osapuolten sotilaallisiin voimavaroihin, ei politiikkaan eikä aikomuksiin.

Pohjoisin Eurooppa on rajapintaa, jossa eri valtapiirien edut ovat historiassa iskeneet yhteen lukemattomia kertoja. Näitä ”etupiireiksi” kutsuttavia alueita on monia. Nykyisin Itämeri energian siirtämisen väylänä ja Pohjoisen jäämeren reitti maanosastamme Aasian suuntaan ovat tulossa entistä merkittävämiksi poliittisiksi tekijöiksi. Useilla tärkeillä valtioilla on täällä omia etujaan hoidettavana.

Meidän suomalaisten tärkein tavoitteemme maanpuolustuksen alalla on ennalta ehkäistä joutumisemme hyökkäyksen kohteeksi, ts. välttyä sodalta. Ennaltaehkäisy tarkoittaa käytännössä sitä, että hyökkäys tulisi hyökkääjän kannalta epätarkoituksen mukaiseksi, siis poliittisesti ja sotilaallisesti liian kalliiksi.

Millaisiin eurooppalaisiin konflikteihin meidän puolustuksemme tulee valmistautua? Heti on sanottava, että historiallisiin kokemuksiin verrattuina nykyiset näkymät ovat radikaalisti muuttuneet. On ymmärrettävä, että ydinaseiden olemassaolo on mullistanut asevoiman käyttämisen edellytykset Euroopassa. Maanosassamme ei ole sattunut 60 vuoteen yhtään varsinaista sota.

Kehittyneiden valtioiden turvallisuuspolitiikan kaikkein tärkeimmäksi tavoitteeksi on muodostunut järjestömän ydinsodan estäminen. Tiedetään, että mikä tahansa vakava aseellinen konflikti Euroopan oloissa on vaarassa johtaa ydinaseiden käyttöön. (Todettakoon tässä välissä, että maailman kehittyvillä alueilla tilanne saattaa olla kokonaan toinen.)

Mahdollisen eurooppalaisen sodan kuva ei enää olisi divisioonien ja armeijakuntien vuosikausia kestävä sota. Voidaan arvella, että yllättävät, nopeat ja vain rajoitettuihin tavoitteisiin pyrkivät hyökkäykset ovat mahdollisia. Pyrkimyksenä olisi tällöin kohdevaltion ja muun maailman asettaminen ”tapahtuneen tosiasian eteen”. (Parin vuoden takainen lyhyt Georgian sota on antanut vahvistusta tällaiselle ajattelulle.)

Jokin suunnilleen tämänkaltaisen uhka saattaa siis kohdistua myös Suomeen, ja sen ennaltaehkäisemiseen meidän on tarvittaessa kyettävä politiikkamme ja puolustuskykymme avulla. Meidän on osoitettava, että väkivalta Suomea kohtaan johtaisi varmasti puolustautumiseemme ja siten myös konfliktin poliittiseen ja sotilaalliseen laajenemiseen maanosassamme kohtalokkaalla tavalla. Jonkinasteinen sotilaallinen tyhjiö vaarantaisi koko Pohjois-Euroopan vakaisuuden.

Puolustusvoimiemme nykytilaa en ole ajatellut ryhtyä nyt arvioimaan. Sitä on käsitelty julkisuudessa laajasti sekä puolustuselonteon että puolustusvoimien ja puolustushallinnon näkemysten pohjalta. Senhän olemme havainneet, että erityisesti tulevaisuus koetaan näissä kaikissa yhteyksissä kovin huolestuttavana.

Hyvät kuulijat.

Aikoinaan meidän osuutemme sotilaspoikina ja pikkulottina oli maanpuolustuksen vapaaehtoisessa osassa, kunniakkaissa suojeluskunnissa ja Lotta-Svärd-järjestössä.

Myös nykyisenä aikana vapaaehtoinen osallistuminen maan puolustamiseen on arvokasta. Toivon, että sitä nyt – kun voimasta on puutetta – kehitettäisiin entistä tehokkaammaksi. Mahdollisuuksia on olemassa. Suomessa laaja yleinen mielipide pitää yleistä asevelvollisuutta puolustuksemme runkona. Nykyaikainen reserviläinen on hyvän koulutuksen saatuaan osaava ja kykenevä kansalainen ja tarvittaessa hyvä sotilaskin. Hänen tahtoaan puolustaa maataan tulisi kaikin keinoin käyttää hyväksi.

LAURA RÄDYN PUHE

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekillan 20-vuotisjuhla 7.2.2013 Mikael Agricolan kirkon kryptassa

Herra kenraalit, herra amiraali

Kunnioitettavat sotiemme veteraanit ja lotat,

Arvoisat sotilaspojat, pikkulotat ja lottatyöt

Hyvät kuulijat,

Minulla on suuri kunnia tuoda Helsingin kaupungin tervehdys Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekillan merkkipäivänä. Haluan esittää lämpimät ja kunnioittavat onnitteletni 20-vuotiaalle killalle.

Noin puolitoista vuotta sitten sain olla mukana tilaisuudessa, jossa paljastettiin sotilaspoikien ja pikkulottien muistopaasi Taivaskalliolla. Se oli hieno tilaisuus. On arvokasta, että muistopaasi on oikealla paikallaan ja että se välittää viestiä ja tietoa meille nuoremmille ja tulevillekin sukupolville sotilaspoikien ja pikkulottien työstä ja toiminnasta sodan aikana.

On tärkeää, että tietoa niistä tapahtumista vaalitaan ja säilytetään. On hyvä saada tietää miten silloin elettiin, miten asioita hoidettiin, miten ihmiset siitä kaikesta selviytyivät. Koulun historian kirjoissa ei näitä asioita kovin tarkkaan kuvailtu. Monet heistä, jotka olisivat voineet kertoa, ovat jo poissa. Oli myös pitkä ajanjakso, jolloin asioita ei kovin paljoa puhuttukaan. Jokainen tietää, että siinen oli monia syitä, mutta oli varmaan myös helpompi rakentaa arkea sodan jälkeen, kun katsottiin eteenpäin ja yritettiin unohtaa menneet. Tämä kaiketi koski sotilaspoikia ja pikkulottiakin.

Pääkaupunkiseudun Perinnekilta on tarttunut tärkeään asiaan ja tekee hienoa työtä vaaliessaan Suojeluskuntain poikatoiminnan ja vuosina 1941-1944 toimineen Sotilaspojat –järjestön sekä pikkulottien ja lottatyttöjen perinteitä. On tärkeää, että niiden historiaa tutkitaan ja siitä tallennetaan oikeaa tietoa nykyisille ja tuleville sukupolville.

Sotilaspoikien ja pikkulottien toiminta sotien aikana oli tavattoman tärkeää. Se, että lapsille ja nuorille

saatettiin antaa tukea ja auttaa heitä heidän henkisessä kasvussaan oli kaikkein arvokkainta. Tuntuu hyvältä ajatella, että silloinkin, vaikeina aikoina, oli voimia järjestää liikuntaharrastuksia, kerhoja, talkoita, keräyksiä ja monenlaisia tilaisuuksia sotaorpojen, kummilasten ja haavoittuneiden hyväksi.

Sotilaspojat ja pikkulotat osallistuivat omalta osaltaan myös Helsingin ilmatorjuntaan sodan loppuvaiheessa, erityisesti viimeisen suurpommituksen aikana keväällä 1944. Lottatyöt olivat hoitamassa haavoittuneita sairaaloissa. Sotilaspoikia värvättiin ilmatorjuntatykeille. Silloin nuoret olivat tekemässä aikuisten tehtäviä. Moni joutui suurten, vastuullisten ja vaativien tehtävien eteen.

Hyvät kuulijat,

Tänään, täällä Pääkaupunkiseudun perinnekillan 20-vuotisjuhlassa, haluan vielä kiittää jokaista sotilaspoikaa, pikkulottaa ja lottatyttöä tärkeästä työstä Suomen tukemisessa ja maanpuolustuksessa. Sodan vuoksi teillä oli erilainen lapsuus ja nuoruus. Leikkien sijaan te joudutte vakaviin tehtäviin, ottamaan vastuuta ja näkemään ja kokemaan vaikeita asioita. Mutta te olitte mukana puolustamassa ja sitten jo rakentamassa maatamme. Se työ ansaitsee muistamisen ja perinnekilta on ottanut tämän tärkeän työn hoitaakseen.

-Toivon mitä parhainta menestystä Pääkaupunkiseudun perinnekillan toiminnalle jatkossakin.

-Samoin toivon teille jokaiselle sotilaspojalle, lottatyölle ja pikkulotalle terveyttä ja hyvää vointia.

Kuva: K.E. Koskiuori

Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja Erkki Merikallio

Kuva: K.E. Koski vuori

Kenraali Jaako Valtanen noutopöydän ääressä.

Kuva: K.E. Koski vuori

Suomen Lottaperinneliiton puheenjohtaja Sirkka-Liisa Hollmén ja Aune Rahola onnittelevat 20-vuotiasta perinnekiltaa.

Kaaderilaulajat.

Kanttiin lotat.

Ruotsinkielisen killan onnitelut.

JUHLAJULKAISUMME PUOLUSTUSVOIMAIN KOMENTAJALLE

Killan puheenjohtaja Olli Sorvettula ja hallituksen jäsen Pekka Tuomisto luovuttivat killan 20-vuotisjulkaisun puolustusvoimain komentajalle, kenraali Ari Puheloiselle pääesikunnassa torstaina 14. helmikuuta. Luovutus tapahtui komentajan virkahuoneessa. Kenraali Puheloinen otti julkaisumme vastaan luvaten tutustua siihen rauhassa. Hän ilmaisi tyytyväisyytensä siihen, että julkaisu, jossa on hänen tervehdyksensä, toimitetaan hänelle. Aina ei näin käy, hän totesi. Viihtyisän, vapautuneen ja kiireettömän kahvihetken jälkeen vieraat poistuivat adjutanttin saattamina.

Julkaisun luovutuskirjassa oli tavanomaisten vastaanottajan nimen ja allekirjoitusten lisäksi seuraava teksti: Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinnekilta ry esittää Teille parhaat kiitoksensa siitä, että olette tervehdyksellänne tuonut sisältöä ja arvokkuutta 20-vuotisjulkaisuumme.

KILTAVIESTILLE UUSIA TEKIJÖITÄ

Kiltaviestin toimitus on saanut täydennystä Jarmo Korhosen ja Pekka Salorannan liittyttyä toimituskuntaan tästä numerosta 1/2013 lähtien. Jarmo Korhonen (s.1937) on entinen Yleisradion ohjelma-toimittaja ja sekä painettujen että sähköisten tietokustanteiden markkinointiyrittäjä. Pekka Saloranta (s. 1936) on eläkkeellä oleva entinen oikaisulukija ja kirjankustannusalan toimituspäällikkö.

Kiltaviesti 2/2013 ilmestyy 4.6.2013. Siihen tarkoitetun materiaalin tulee olla perillä 15.5.2013. Marika Porras kokoaa toistaiseksi lehtimateriaalin, kunnes uudet tekijät ovat päässeet ”sisälle” Kiltaviestin yksityiskohtiin. Kustannusalan kokeneillekin tekijöille uusi tehtävä on uusi haaste.

KUVA-ALBUMI 20-VUOTISJUHLASTA

Valokuvaaja K.E. Koskivuori on koonnut ottamansa juhlakuvat näyttäväksi albumiksi, jonka halukkaat voivat tilata itselleen. Yhden albumin hinta on 40 € mutta mikäli saamme kokoon useampia tilauksia, hinta laskee. Tilausten lukumäärästä riippuu lopullinen hinta.

Tilauksia vastaanottaa Marika Porras puh. 040 528 7397 tai e-mail marika.porras@kolumbus.fi

JUHLAJULKAISU

Juhlajulkaisu on lähetetty jäsenille ja yhteistyökumppaneille. Julkaisu on hyvä väline esimerkiksi kiltamme työtä esiteltäessä tai jäseniä värvättäessä. Lisäkappaleita saa Marika Porrakselta (yhteys-tiedot edellä) tai luentotilaisuuksien myyntipöydältä.

KOKOUSKUTSU

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinneilta ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään torstaina 18.4.2013 kello 13 Mikael Agricolan kirkon kryptassa Tehtaankatu 23 Helsinki.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 10§:ssä määrätyt asiat:

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja pöytäkirjan tarkastajat.
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus.
4. Esitellään killan toimintakertomus sekä tilinpäätös ja tilintarkastajien niistä antama lausunto.
5. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille.
6. Käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.
7. Kokouksen päättäminen.

Ennen kokouksen alkua on kahvi- ja teetarjoilu sekä palkitsemisseremonia 12.30.

Hallitus.

PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY

Toimintakertomus vuodelta 2012

Yleistä.

Parhaimmillaan kiltamme jäsenluku on ollut yli viidensadan, ja vielä useana edellisvuonna se on ollut viidensadan tuntumassa. Vuoden 2012 kuluessa on jäsenkato kuitenkin ollut valitettavan voimakas. Se on tosin ollut ennakkoon arvattavissa, mutta on kuitenkin ollut odotettua nopeampaa. Uusia jäseniä ei ole saatu tarpeeksi täyttämään syntyvää vajetta.

Jäsenmäärän väheneminen ei kuitenkaan ole näkynyt killan toiminnassa.

Jäsenasiat

Killan jäsenmäärä oli vuoden 2012 lopulla 407, joista miehiä 356 ja naisia 51. Näistä oli ainaisjäseniä 98. Uusia jäseniä liittyi 6, erosi 4, ja poisnukkuneita oli 26. Viimeksi mainittu luku saattaa olla epätarkka, koska kaikista poistuneista ei tule ilmoitusta.

Sotilaspoikaristejä myönnettiin 2 kpl, kunniajäseneksi kutsuttiin Roy Cairenius, kaiverrettuja plaketteja luovutettiin 2, toinen kenraali Jaakko Valtaselle ja toinen Invapainon johtajalle Pertti Niemiselle.

Killan yhteydet.

Sotilaspoikien Perinneliiton XX liittokokous pidettiin alkavan ruskan merkeissä Rovaniemellä 5.9.2012. Järjestelyvastuun kantanut Lapin sotilaspoikien perinnekilta onnistui tehtävässään erinomaisesti. Kokouksessa oli kiltaamme edustamassa killan puheenjohtaja Olli Sorvettula. Liiton hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Atte Kaskari, joka näin jatkoi virkakauttaan.

Kilta on tukijäsenenä Helsingin Seudun Sotaveteraanipiiri ry:ssä ja on myös edustettuna sen hallituksessa sekä sen perinnetoimikunnassa. Paikallisissa sotaveteraaniyhdistyksissä on killalla yhdyshenkilöitä. Kiltamme jäsenet, varatuomarit Pentti Lehtola ja Martti Mikkonen antavat veteraaneille maksutonta puhelinneuvontaa lakiasioissa.

Sotaveteraaneja on avustettu monien eri tilaisuuksien järjestelyissä.

Helsingin Suojeluskuntapiirien Perinnekilta ry:n, Traditionsgillet för Mellannylands Soldatgossar och Flicklottor rf:n kanssa on oltu yhteistyössä

Yhteydenpidon Puolustusvoimien pääesikuntaan ja Helsingin sotilasläänin esikuntaan ovat hoitaneet killan hallituksen jäsenet Kaarlo Männistö ja Roy Cairenius, joka viimeksi mainittu on huolehtinut myös killan yhteyksistä sotaveteraaneihin.

Viralliset kokoukset.

Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin torstaina 19.4.2012 Helsingissä Mikael Agricolan kirkon kryptassa Kokoukseen osallistui 35 kiltalaista.

Puheenjohtajana toimi Heikki Konkola ja sihteerinä killan sihteeri Kari Kerstinen. Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin sääntömääräiset asiat, eli vuoden 2011 tilit ja toimintakertomus sekä tilintarkastajien niistä antama lausunto.

Sääntömääräinen syyskokous pidettiin torstaina 22.11.2012. Helsingissä Mikael Agricolan kirkon kryptassa. Kokoukseen osallistui 34 killan jäsentä.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Heikki Konkola ja sihteerinä killan sihteeri Kari Kerstinen. Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin sääntömääräiset asiat eli vuoden 2013 toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarvio.

Erovuorossa olleet hallituksen jäsenet Riitta- Liisa Kaskirinne, Kaarlo Männistö ja Maija Vaarnavuo valittiin uudelleen. Erovuoroisina pois jäävien Roy Caireniusken ja Ros- Mari Ljungbergin tilalle valittiin Pekka Saloranta ja Jarmo Korhonen, tässä järjestyksessä.

Tilintarkastajiksi tarkastamaan vuoden 2013 tilit ja hallinto kutsuttiin Yngve Helvamo ja Matti Vuori, varalle Pentti Lehtola ja Keijo Pennanen.

Hallitus esitti killan kunniajäseneksi Roy Caireniusta. Kokous hyväksyi esityksen.

Hallitus

Hallitukseen ovat kuuluneet puheenjohtajana Olli Sorvettula ja jäseninä Arne Lindholm, Roy Cairenius, Riitta- Liisa Kaskirinne, Kari Kerstinen, Ros-Mari Ljungberg, Kaarlo Männistö, Marika Porras, Hannu Saloniemi, Pekka Tuomisto ja Maija Vaarnavuo.

Hallituksen tehtävien jako oli seuraava:

Olli Sorvettula	puheenjohtaja, Kiltaviestin vt. päätoimittaja, yhteydet veteraanijärjestöihin, perinnetyö.
Arne Lindholm	varapuheenjohtaja, ansio- ja kunniamerkkivastaava, perinnetyö
Roy Cairenius	yhteydet veteraanijärjestöihin
Riitta- Liisa Kaskirinne	pikkulottatoiminta ja tarvikkeiden myynti.
Kari Kerstinen	killan sihteeri, Kiltaviestin toimituskunnan jäsen, Sotilaspoikien Perinne- liitto ry:n hallituksen jäsen, yhteydet Sotilaspoika- lehteen.
Ros- Mari Ljungberg	pikkulottatoiminta, perinnetyö, tarvikkeiden myynti.
Kaarlo Männistö	kiltamestari.
Marika Porras	jäsenrekisterin hoitaja, Kiltaviestin vt. toimitussihteeri,.
Hannu Saloniemi	talous, rahastonhoitaja.
Pekka Tuomisto	perinnetyöstä vastaava
Maija Vaarnavuo	pikkulottatoiminta, 2- sihteeri, tarvikkeiden myynnistä vastaava, perinne- työ.

Kiltaviestin toimituskunta:

Olli Sorvettula, päätoimittaja ja toimitussihteeri, Marika Porras, toimittaja, Raimo Berkan, kolumnisti ja Kari Kerstinen. Pitkäaikainen toimituskunnan jäsen Seppo Wuori kuului toimituskuntaan vielä kahden ensimmäisen numeron ajan.

Pikkulottatoiminta ja tarvikkeiden myynti

Maija Vaarnavuo, vastaava.

Ros- Mari Ljungberg jäi pois hallitustyöskentelystä 31.12.2012.

Talous

Killan talous on kunnossa. Sitä ovat tukeneet. tarvikkeiden myyntitulot, jäsenten tukimaksut ja vapaaehtoiset kannatusmaksut sekä lahjoitukset.

Tarkat luvut ilmenevät tilinpäätöksestä.

Tiedotus

Kiltaviesti on ilmestynyt vuoden mittaan 4 kertaa.

Killan internet- osoite on www.sotilaspojat.fi

Toiminta

Myös kuluneena vuonna olemme esiintyneet Helsingin maanpuolustuspiirin lukiolaisille järjestämällä turvakursseilla kertomassa sota- ajan nuorison panoksesta isänmaan hyväksi.

Näillä kursseilla on kerta toisensa jälkeen ollut satamäärin osanottajia ja aiheisiin on suhtauduttu suurella mielenkiinnolla. Meidän osuutemme niissä on toki ollut vain osa kurssien monipuolisesta sisällöstä. Kurssista on kuitenkin tullut pysyvä osa killan perinnetoimintaa ja niitä on pidetty myös ruotsiksi.

Killan jäsenistölle on järjestetty mahdollisuuksien mukaan kaksi tapaamista kuukaudessa, yleensä toimintakauden ensimmäisenä ja kolmantena keskiviikkona. Ne on pidetty Maanpuolustusyhtiön (MPY:n, ent. sk-talo) kokoustiloissa ja ne ovat yleensä olleet tasokkaita esitelmätilaisuuksia. Sääntömääräiset kevät- ja syyskokoukset on pidetty Mikael Agricolan kirkon kryptassa ja pikkujoulu Otaniemen Rajamieskoululla.

Kevätretki tehtiin 9.5. Lohjan Virkkalaan ja syysretki 19.9. Fiskarsin ruukkiin.

Tapahtumat luettelomaisesti ja kiltalaistemme määrä niissä, mikäli se on tiedossa.

Tammikuu

18.1. Radio sodassa. Propagandaa vai totuutta. Fil. maisteri Raimo Arhela.. 35 h.

Helmikuu

1.2. Kansallissosialismi ja toisen maailmansodan traumat. Valt. maisteri Paula Schutt. 35 h.

15.2. Suomi Neuvostoliiton turvallisuuspolitiikassa toisen maailmansodan jälkeen. Kenrm Yrjö Viitasaari 43 h.

Maaliskuu

7.3. Kommunismin vastainen järjestötoiminta vuosina 1950- 68. Valt. tohtori Jaakko Vesikansa. 51 h.

21.3. Helsingin taistelut v. 1918. Toimittaja Jukka I Mattila. 38 h.

Huhtikuu

4.4. Maanjäristykset ja tulivuoret. Seismologi Matti Tarvainen Helsingin yliopistosta. 24 h.

19.4. Killan sääntömääräinen kevätkokous. 35 h.

22.- 29.4. Kylpylässä Viron Pärnussa.

Toukokuu

4.5. Killan kevätretki Lohjan Virkkalaan. 36 h.

Syyskuu

5.9. Helsingin taistelut v. 1918. Jari Oksman. 22 h.

19.9. Killan syysretki Fiskarsin ruukille. 35 h.

Lokakuu

3.10. Viipuri musiikkikaupunkina. Kapellimestari, musiikkineuvos Ossi Runne.25 h.

17.10. Rannikkopuolustuksemme. Toimittaja Petri Välkki. 25 h.

Marraskuu

7.11. Suomi- konepistooli mullisti maailman. VT maisteri. Markku Palokangas, 38 h.

22.11. Killan sääntömääräinen syyskokous, 34 h.

Joulukuu

1.12.. Killan pikkujoulu. 82 h.

Näiden lisäksi on osallistuttu yhden tai useamman jäsenen voimin mm.:

- Onnittelukäynteihin veteraanien luona.
- Veteraanihautajaisiin.
- Talvisodan päättymisen muistotilaisuuteen, lippulinnaan Marskin patsaalla.
- Veteraaniyhdistysten vuosikokouksiin.
- Kansalliseen veteraanipäivään, lippulinnaan Marskin patsaalla.
- Valtakunnalliseen veteraanikeräykseen.
- Talvisodan syyttymisen muistopäivään, lippulinnaan Marskin patsaalla
- Avustamassa kansalaisjuhlassa Yliopiston juhlasalissa.
- Jouluaaton kunniavartioon mm. Marskin haudalla ja Hietaniemen sankariristillä.

Vuoden aikana on ollut useita tapahtumia, joihin jäsenemme ovat osallistuneet ilman kirjausta.

21.1.2012.

Killan hallitus.

Talouden seuranta 2009-2013

	Tilinpäätös 2009	Tilinpäätös 2010	Tilinpäätös 2011	Talousarvio 2012	Tilinpäätös 2012
Varsinainen toiminta					
Tuotot					
3010 Jäsenmaksut ja tukimaksut	8934,10	10637,43	8848,86	11101,00	10404,22
3020 Retki- ja juhlatuotot	3410,00	3331,00	3814,00	3200,00	3217,30
3110 Kahvitustuotot		615,85	763,80	650,00	721,50
Tuotot yhteensä	12344,10	14584,28	13426,66	14951,00	14343,02
Kulut					
4100 Retki- ja juhlakulut	-3294,02	-3578,52	-3912,38	-3300,00	-3194,20
4101 Liittopäivät / liittokokous	-315,60	-50,60	-68,70	-100,00	-132,98
4110 Kiltaviesti	-4217,17	-4753,49	-3792,21	-5500,00	-3228,51
4120 Posti- ja toimistokulut	-586,47	-292,80	-295,20	-400,00	-295,20
4121 Kirjanpito	-270,60	-422,40	-416,44	-200,00	-507,06
4130 Pankkikulut	-215,43	-218,00	-43,00	-250,00	-43,00
4111 Kotisivut	-292,60	-89,54	-111,50	-100,00	-137,10
4150 Kuukausi- ja vuosikokouskulut	-179,70	-1200,00	-782,50	-700,00	-1055,50
4160 Perinnetyö	-386,01	-54,00	0,00	-400,00	0,00
4161 Ansiomitalit ja muistamiset	-265,00	-251,05	-429,40	-250,00	-154,00
4400 Sotilaspoikalehti / liittomaksu	-3784,00	-4540,00	-4320,00	-4500,00	-4200,00
4550 Muut kulut		-100,00	-5835,08		0,00
Kulut yhteensä	-13806,60	-15550,40	-20006,41	-15700,00	-12947,55
Toiminnan tuotto-/kulujaämä	-1462,50	-966,12	-6579,75	-749,00	1395,47
Varainhankinta					
Tuotot					
5010 Ilmoitukset	400,00	0,00	0,00	200,00	1700,00
5040 Lahjoitukset	1765,00	281,85	5715,00	300,00	0,00
5050 Kirja- ja tarvikemyynti	512,80	1141,05	479,00	700,00	426,00
Tuotot yhteensä	2677,80	1422,90	6194,00	1200,00	2126,00
Kulut					
6110 Kirja- ja tarvikeostot	-195,00	-803,00	-571,60	-600,00	-40,00
6060 Varaston muutos	-50,70	240,55	-107,40	93,00	-386,00
6200 Kuluvaraus		0,00	0,00		0,00
Kulut yhteensä	-997,70	-562,45	-679,00	-507,00	-426,00
Varainhankinnan tuotto-/kulujaämä	1680,10	860,45	5515,00	693,00	1700,00
RAHOITUSTOIMINTA					
7010 Korkotuotot	337,04	110,66	4,25	100,00	4,26
7010 Korkotuotot	337,04	110,66	4,25		4,26
Tulos ennen poistoja	554,64 €	4,99	-1060,50	44,00	3099,73
8010 Kaluston poistot	-536,75 €	0,00	417,31	0,00	125,20
TILIKAUDEN YLI-/ALIJÄÄMÄ	19,69	4,99	-1477,81	44,00	2974,53

TOIMINTAA KEVÄTKAUDELLA 2013

Esitelmät entisen Sk-talon auditoriossa klo 13.00

Maaliskuu

Keskiviikko 20.3. Pohjan poikien toiminta Viron vapaussodassa 1919
Toimittaja Jari Oksman

Huhtikuu

Keskiviikko 3.4. Mitä olivat natsismi ja fasismi sekä ketkä olivat Hitleriä vastaan suunnatun attentaatin 1944 valmistelijat?
Tutkija VM Heikki Länsisalo

Torstai 18.4. Killan vuosikokous Mikael Agricolan kirkon kryptassa klo 13
Kokouskutsu liitteineen toisaalla tässä lehdessä

**Sunnuntai 21.4.-
sunnuntai 28.4.** Kylpylämatka Pärnuun
Katso erillinen ilmoitus Kiltaviestissä 3/2012

Killan kevätretki

Killan perinteinen kevätretki tehdään
keskiviikkona 8.5. Urho Kekkosen museoon Tamminiemeen.

Kokoonnumme **klo 11.00** Tamminiemen portille.
Bussi 24 Seurasaareen vie perille.
Retken hinta 15 €sis. sisäänkäynti, oppaan ja kahvituksen.

Ilmoittautuminen 30.4. mennessä

Kari Kerstinen 0500152855

tai

Kaarlo Männistö 0505680776

JÄSENASIAT

Viimeiseen iltahuutoon on kutsuttu kiltaveljemme Rolf Kristoffersson, Veikko Hietanen, Ari Riisalo, Tauvo Raanto, Erkki Seimola, Veikko Viljanen, Vesa Lyytikäinen, Aaro Kohonen

*Ruoho kuivuu
ja kukkanen lakastuu.
Elämä ei ole ruoho,
se ei lopu koskaan.
Se jatkuu ihmisestä toiseen
kuin lähettäisimme viestin
syntymästä kuolemaan
ja taas syntymään
ja se viesti on elävä ja vaikea viesti.*

Maria Vaara: Miten herätessä pitää puhua

Merkkipäiviä

90 VUOTTA

Piironen Tuomo 31.5.2013

85 VUOTTA

Nordberg Aarne 5.4.2013
Salmela Kauko 5.4.2013
Simpanen Erkki 5.4.2013
Hasila Elias 11.4.2013
Kareoja Timo 11.4.2013
Lehtola Pentti 17.4.2013
Halonen Reino 20.4.2013
Savia Olavi 22.4.2013
Rantamäki Antero 6.5.2013
Kiuru Martti 13.5.2013
Metsäkonkola Ulla 16.5.2013
Ilaskivi Raimo 26.5.2013
Hukkinen Lars Johan 30.5.2013
Torppa Ensio 13.6.2013

80 VUOTTA

Häkkinen Veijo 6.5.2013
Karsila Eero 10.5.2013
Lindqvist Torolf 26.5.2013
Saariluoma Matti 29.5.2013
Suojanen Rauno 11.6.2013
Virkkunen Juhani 17.6.2013
Peltola Terttu 20.6.2013
Eulenberger Auni-Leila 25.6.2013

50 VUOTTA

Vakkilainen Timo 26.4.2013
Berkan Antti 12.6.2013

Uusia jäseniä

Jaatinen Anna-Liisa, Maunula Liisa, Kauppila Sirkka, Keinonen Marita.

Eronnut Lönnqvist Ola

Jäsentilanne 31.12.2013

Jäseniä yhteensä oli 407, joista naisia 51 ja miehiä 356. Ainaisjäseniä oli 98 ja puolisojäseniä 22 pariskuntaa. Viimeiseen iltahuutoon kutsuttiin 26 jäsentä. Uusia jäseniä liittyi 6. 4 jäsentä erosi.

Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien ja pikkulottien perinneilta ry

Hallitus

Yhteystiedot

Olli Sorvettula
puheenjohtaja

(09) 8033124, 0405081683
olli@sorvettula.fi

Arne Lindholm
varapuheenjohtaja

0505004138
arne.lindholm@kolumbus.fi

Kari Kerstinen
sihteeri

0500152855
kari.kerstinen@hotmail.com

Maija Vaarnavuo
2. sihteeri, pikkulotta-asiat

050436597
mtvaarnavuo@hotmail.com

Hannu Saloniemi
rahastonhoitaja

0400701533
hannu.saloniemi@helsinki.fi

Kaarlo Männistö
kiltamestari

0505680776

Pekka Tuomisto
perinnetoimikunnan pj

09) 8843224

Pekka Saloranta
Kiltaviestin päätoimittaja

(09) 406913, 0505606075
pekka.saloranta@kolumbus.fi

Jarmo Korhonen
Kiltaviesti

(09) 4209163, 0500442120
kirjallisuuskonsultit@co.inet.fi

Riitta-Liisa Kaskirinne
pikkulotta-asiat

0407358703

Marika Porras
jäsenrekisteri, Kiltaviesti

0405287397
marika.porras@kolumbus.fi

VUODEN 2013 JÄSENMAKSUN MAKSAMINEN

Hyvät kiltasisaret ja kiltaveljet

Jäsenmaksut vuodelle 2013 ovat samansuuruiset kuin viime vuonna:

- varsinaiset jäsenet	30 euroa
- kannattajajäsenet	30 euroa
- puolisojäsenet yhteensä	50 euroa
- ainaisjäsenet	180 euroa

Tänäkin vuonna on kovin suotavaa, että jäsenet maksaisivat mahdollisuuksiensa mukaan myös tukimaksua killalle. Vuoden 2012 tukimaksukertymä oli edellisiä vuosia pienempi, mutta silti hyvin tarpeellinen, yhteensä noin 300 euroa. Pienikin tuki kartuttaa yhteistä kassamme.

Jäsenmaksut pyydetään suorittamaan killan Sampo-Pankin tilille, jonka nykyvaatimusten mukainen numero on **FI08 8000 1370 1261 05**. Suoritusta pyydän 31.3.2013 mennessä. Voitte käyttää alla olevaa pankkisiirtolomaketta tai maksaa sähköisesti haluamallanne tavalla. Tärkeää on kuitenkin merkitä **maksun viitenumeroiksi oma pysyvä jäsennumeronne**, jonka löydätte myös tämän Kiltaviestin osoitelapusta, viisinumeroinen sarja alkaa 19.... Vakituiset jäsenet maksavat siis **30 euroa** ja puolisojäsenet yhteensä **50 euroa**.

JÄSENMAKSUN ERÄPÄIVÄ ON SIIS 31.3.2013.

Kiitos etukäteen!

Hannu Saloniemi
rahastonhoitaja
0400-701533, hannu.saloniemi@helsinki.fi

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	SAMPO IBAN: FI08 8000 1370 1261 05.	TILISIIRTO GIRERING <small>Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleistien ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalingen förmedlas till mottagare endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.</small>	
Saaja Mottagare	PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY	Viesti Meddelande	
Maksaja Betalar		JÄSENMAKSU 2013	
		30€, PUOLISOT	
		YHT. 50€	
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tilitä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	31.3.2013 Euro

**PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASPOIKIEN JA
PIKKULOTTIEN PERINNEKILTA RY**
Suojeluskunta- ja sotilaspoikatoiminnan 1928 – 1944
perinteitä vaalivan perinnekiltojen liiton jäsen

**Pääkaupunkiseudun sotilaspoikien
ja pikkulottien perinnekilta ry**

Killan kotisivut osoitteessa:
www.sotilaspojat.fi

Jäsenasiat/Osoitemuutokset
Marika Porras
Ratapihantie 9 D 1, Helsinki
Puh 040 5287397
E-mail: marika.porras@kolumbus.fi